

รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

อรอนงค์ โฆษิตพิพัฒน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

THE COMMUNICATION MODELS FOR CREATING WOMEN PARTICIPATION TO LOCAL DEVELOPMENT IN NONG-MA-MOHNG DISTRICT, CHAI NAT PROVINCE

Ornanong Kositpipat

Asst.Prof. Communication Arts in Faculty of Management of Science,

Phranakhon Rajabhat University, Thailand

E-mail address: Ornanongkt@yahoo.com

วันที่รับบทความ (Received) 29 มีนาคม 2562

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 17 กรกฎาคม 2563

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 4 เมษายน 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น 2) ระดับการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น 3) เปรียบเทียบการพัฒนาท้องถิ่นตามลักษณะทางประชากร และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน โดยการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจาก ผู้นำสตรีแต่ละตำบล และนักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ ด้วยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการวิจัยทางเอกสาร ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการสำรวจสตรีที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น มีรูปแบบการสื่อสารตามทิศทางการไหลของข่าวสารจากบนลงล่าง โดยเป็นการสื่อสารแบบทางเดียวอย่างเป็นทางการ มีการส่งบันทึกข้อความ จดหมายข่าว หนังสือราชการ และการสื่อสารแบบสองทางมีทั้งอย่างเป็นทางการ ใช้การประชุมประชาคม และการสื่อสารแบบสองทางอย่างไม่เป็นทางการ ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ประเภทไลน์ (Line) การใช้โทรศัพท์ การพูดคุยปากต่อปาก 2) การมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง และการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อยู่ในระดับมาก 3) การเปรียบเทียบการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ พบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ของสตรี การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ : รูปแบบการสื่อสาร การมีส่วนร่วม สตรี การพัฒนาท้องถิ่น

Abstract

The purpose of this research was to study communication models, to encourage local women to participate in local development activities, to gain an understanding of their participation, to compare the different levels of geography and the perception of news, to study relationship between women's participation and local development. Information for this paper was collected through a field study using quantitative and qualitative method. 400 questionnaires were collected from local women who are over 18 years old.

The results of this study identified as follows; communication models that create (encourage) local women to participate in local development activities were one way and two-way communications using formal and informal ways to deliver the message. The communication flew from top to bottom. One way communication were memo, newsletter and official newsletter. Two-way communication were on line social media through Line application, telephone and face to face discussion. The different on age, level of education, income and perception of news have an impact on local development at the 0.05 significance level. The relationship between women's participation and local development was at the moderate level.

Keywords: Communication model, Participation, Women, Local development

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์ของประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ซึ่งส่งผลกระทบต่อโดยตรงและโดยอ้อมต่อวิถีการดำรงชีพของประชาชนอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่ขัดต่อ บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือเหตุอื่นใด จะกระทำไม่ได้ รวมทั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนหรือให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการกระจายอำนาจในการบริหาร และการจัดการสาธารณะไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การใช้สิทธิเสรีภาพจึงต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เพื่อคุ้มครองส่วนรวม ซึ่งทำให้ประชาชนมีสิทธิ และบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ในฐานะที่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจที่แท้จริงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการผลักดันให้กลไกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินภารกิจการพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ที่จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกันระหว่างหญิงและชายในท้องถิ่นนั้น การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 สิทธิผู้หญิงได้เริ่มพัฒนาเกิดการสนับสนุนและให้ความสนใจมากขึ้นภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับแรก มีตราข้อกำหนดถึงสิทธิทางการเมืองอันเปิดโอกาสให้ผู้หญิงเข้าไปมีบทบาท ส่วนร่วมและอำนาจการตัดสินใจทางการเมืองมากขึ้นอย่างโดดเด่น (วิทยากร บุญเรืองและมุกิตา. 2553)

การส่งเสริมศักยภาพสตรีในการมีส่วนร่วมการตัดสินใจในงานพัฒนาหมู่บ้าน โดยมีเป้าหมายที่ผู้หญิงที่จะช่วยทำงานพัฒนาท้องถิ่น ในบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านเป็นหลัก การสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงมีความจำเป็นที่จะทำให้ความเข้าใจในการสื่อสารเพื่อให้สตรีออกมามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิงมีแนวโน้มมีส่วนร่วมทางการเมืองเพิ่มขึ้น แต่ยังเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่าผู้ชายมาก โดยในปี 2557 ผู้หญิงได้รับเลือกเป็นวุฒิสมาชิก ร้อยละ 15.58 ในขณะที่ผู้ชายได้รับเลือกเป็นวุฒิสมาชิกร้อยละ 84.42 การมีส่วนร่วมในการบริหารภาครัฐกิจเอกชน ผู้หญิงยังมีโอกาสน้อยในระดับการตัดสินใจและการกำหนดนโยบายขององค์กรน้อยกว่าผู้ชาย เช่นเดียวกันแต่มีสัดส่วนที่สูงกว่าในภาคราชการ และนอกจากนี้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้หญิงในหลายประเทศ เห็นได้จากอัตราส่วนของผู้หญิงที่เข้ามามีบทบาททางการเมืองของประเทศต่าง ๆ รวมถึงประเทศไทย ยังมีสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับสัดส่วนของประชากรหญิงชายทั้งหมด (Inter-Parliamentary Council. 2013)

อย่างไรก็ดี จากผลสำรวจประจำปี 2559 ของแกรนท์ ธอร์นตัน ระบุว่า ใน 36 ประเทศ เนื่องในวันสตรีสากล พบสัดส่วนผู้บริหารระดับสูงที่เป็นผู้หญิงในภูมิภาคเอเชีย เพิ่มขึ้น 25% จาก 23% ในปี 2559 ส่วนในประเทศไทย พบว่า ผู้บริหารระดับสูงที่เป็นผู้บริหารหญิงในปี 2560 มีสัดส่วน 31% หรือเป็นอันดับ 3 ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก รองจากอินโดนีเซีย ที่มีสัดส่วน 46% และฟิลิปปินส์ที่มีสัดส่วน 40% แม้ประเทศไทยจะยังอยู่ใน 3 อันดับแรกเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในเอเชียแปซิฟิก แต่อาจมีแนวโน้มที่ลดลง (สำนักพัฒนาระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทน. 2559) จากข้อมูลที่ผ่านมาพบว่า การมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่นยังคงมีสัดส่วนน้อย ทั้งในระบบการบริหารราชการ ในส่วนของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการยุติธรรม และการเมืองทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่น รวมถึงภาครัฐกิจเอกชน ผู้หญิงยังคงมีสัดส่วนในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองและบริหารไม่เพิ่มขึ้นเท่าใดนัก พบว่าในปี 2558 ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงของกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือนส่วนใหญ่เป็นชาย โดยข้าราชการพลเรือนสามัญ มีสัดส่วนเป็นหญิงเพียงร้อยละ 17.88 ข้าราชการตุลาการ ร้อยละ 17.31 ข้าราชการอัยการร้อยละ 12.64 องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ร้อยละ 25.58 โดยข้าราชการตำรวจ ตุลาการศาลปกครอง และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ไม่มีผู้หญิงดำรงตำแหน่งระดับสูงเลย ยกเว้น ข้าราชการรัฐสภาสามัญ มีผู้บริหารเป็นผู้หญิงถึงร้อยละ 73.33 ในข้าราชการพลเรือนสามัญมีผู้บริหารระดับสูง จำนวน 229 คน โดยจำนวนดังกล่าว เป็นนักบริหารหญิงใน

สัดส่วนประมาณ 1 ใน 4 หรือร้อยละ 23.90 ลดลงจากสัดส่วนในปีก่อนร้อยละ 26.05 สาเหตุหนึ่งมาจากรูปแบบการสื่อสาร เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีที่ยังไม่เข้าใจถึงความจำเป็นในการทำงานและการพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร เช่นเดียวกับงานของ สุลีมาศ คำมุง และคณะ (2557) ได้ศึกษาถึงความสัมฤทธิ์ผลของผู้นำสตรีทางการบริหารที่ดำรงตำแหน่งปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย พบว่า ปัญหาอุปสรรค และมาตรการในการแก้ไขที่มีผลต่อความสัมฤทธิ์ผลในการบริหารของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสตรี ได้แก่ วัฒนธรรม ประเพณี และค่านิยมเก่า ๆ ในสังคมไทยที่ปิดกั้นการแสดงออกของสตรีและข้อจำกัดในการทำงานของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสตรี ได้แก่ การที่จำนวนของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสตรีมีน้อยกว่าปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบุรุษ ทำให้การเสนอแนวคิด เสนอกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสตรี โอกาสที่จะแสดงความรู้ความสามารถจึงมีน้อยกว่าเพราะถูกปิดกั้นโดยเสียงข้างมากจากบุรุษ ข้อจำกัดทางด้านความรับผิดชอบ

ขณะเดียวกันกรมการพัฒนาชุมชน ได้เริ่มดำเนินงานพัฒนาสตรีในชนบทตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายมาตั้งแต่ พ.ศ.2505 จนถึงปัจจุบัน โดยยึดนโยบายให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีให้มีความพร้อมเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัว ชีวิตในครอบครัว และการมีส่วนร่วมในสังคม โดยกระตุ้นให้สตรีมีความคิดริเริ่ม ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความกระตือรือร้น มีความเชื่อมั่นในตัวเอง สามารถช่วยตนเองและครอบครัวได้ ตลอดจนมีความรู้ในการประกอบอาชีพและมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดตั้งและพัฒนาองค์กรสตรีในแต่ละระดับเพื่อเป็นแกนนำในการคิดตัดสินใจ วางแผนแก้ไขปัญหาชนบทและการพัฒนาสตรี ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบและอนุมัติให้ประกาศใช้ปฏิญญาสตรีไทยอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ 4 มกราคม 2537 โดยให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรธุรกิจ สื่อมวลชนและประชาชนรวมกันในการพัฒนาสตรี เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

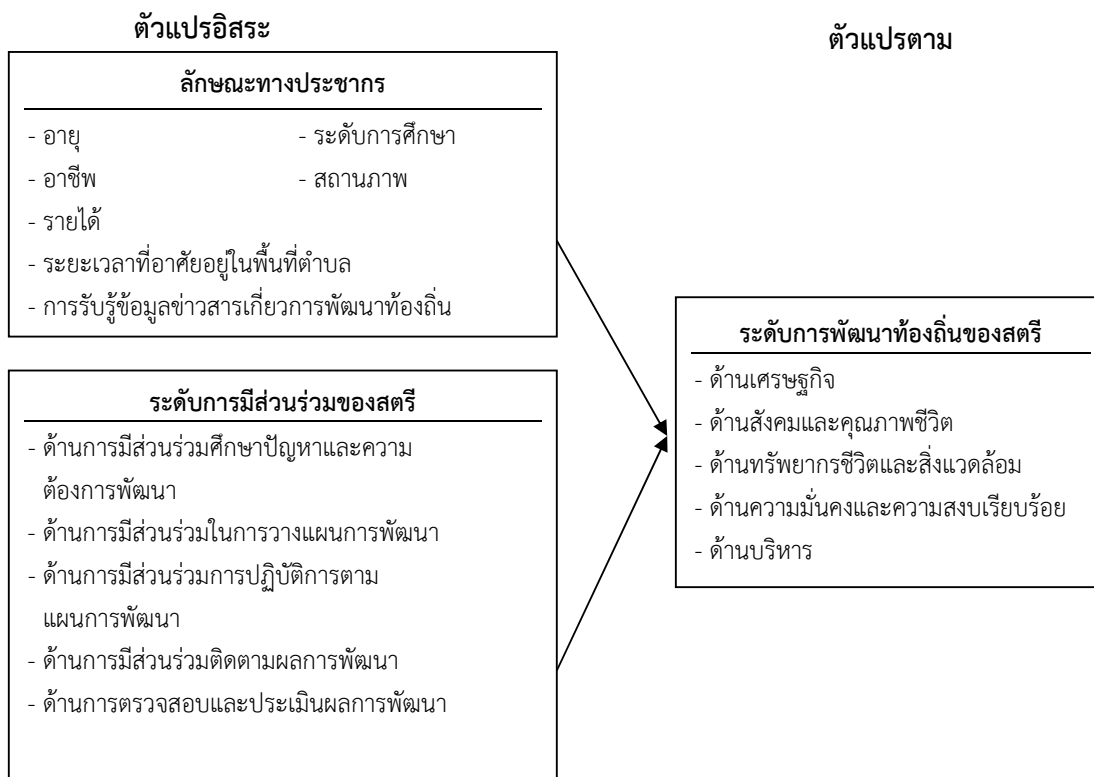
การพัฒนาสตรีในจังหวัดชัยนาทเป็นพื้นที่หนึ่งที่พบกลุ่มผู้หญิงเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ (กพสอ.) มีทั้งหมด 8 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอเมืองชัยนาท อำเภอมโนรมย์ อำเภอวัดสิงห์ อำเภอสรรพยา อำเภอสรรคบุรี อำเภอเนินขาม อำเภอหันคา และอำเภอหนองมะโมง ซึ่งในแต่ละอำเภอมีการจัดตั้งคณะกรรมการสตรีเพื่อพัฒนาสตรีให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม และทำประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และพบว่าการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท มีการรวมกลุ่มของสตรีในรูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากลักษณะของการสื่อสารเพื่อการรวมกลุ่มของสตรี ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของรวมกลุ่มที่แท้จริง และการเข้ามีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งในด้านการแก้ไขปัญหาหรือการเข้าร่วมกิจกรรมในโครงการต่าง ๆ มีน้อยมาก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะหารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น ในการแก้ไขปัญหาของการพัฒนาท้องถิ่นของอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท นับเป็นกรณีที่น่าสนใจ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในสร้างการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น และจะนำผลการวิจัยเสนอกับผู้เกี่ยวข้องหรือนักพัฒนาทั้งภาครัฐและเอกชนใช้เป็นข้อมูลหรือแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการสนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วมในสตรีในด้านอื่น ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท
2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ในอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท จำแนกตามลักษณะประชากร และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระดับการมีส่วนร่วมของสตรีต่อระดับการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท ที่มีลักษณะทางประชากรต่างกันมีความแตกต่างกัน
2. ระดับการมีส่วนร่วมของสตรีมีความสัมพันธ์กับระดับการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

ขอบเขตการศึกษา

ประชากรในการวิจัย คือ สตรีที่อยู่ในครัวเรือนจำนวน 9,915 คน จาก 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลหนองมะโมง ตำบลวังตะเคียน ตำบลสะพานหิน ตำบลกุดจอก ของอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ สตรีที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 ชุด

ระเบียบวิธีการวิจัย

ในครั้งนี้นำผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัย โดยเสนอตามวัตถุประสงค์ได้ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากผู้นำสตรีแต่ละตำบล และนักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ ข้อมูลประเภทเอกสาร ได้จากการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการสื่อสาร และองค์ประกอบของการสื่อสาร ทั้งเอกสารทางวิชาการ และสื่อสิ่งพิมพ์ โดยขอความร่วมมือจากนักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้เข้าร่วมสังเกตการณ์ในระหว่างการประชุมคณะกรรมการพัฒนาสตรีจังหวัดชัยนาท และเข้าร่วมสังเกตการณ์งานกิจกรรม เช่น การจัดงานวันสตรีสากล งานวันสตรี ในเดือนมีนาคม 2560 ประจำจังหวัดชัยนาท

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล วิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา ค่าสถิติที่ใช้ คือ ความถี่ และค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของสตรี ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการพัฒนาท้องถิ่น วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบระดับการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ในอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท จำแนกตามลักษณะประชากร และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยการทดสอบความแตกต่างด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ที่มีตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบล การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพัฒนาท้องถิ่น วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติที่ใช้ One way ANOVA และค่าสถิติทดสอบ F-test และวิธีการ Scheffe' (least Significant Difference)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระดับการมีส่วนร่วมของสตรีต่อระดับการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยใช้วิธีการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามลำดับชั้น (Stratified Random Sampling) แบบเป็นสัดส่วน โดยแยกเป็นกลุ่มตำบล และกลุ่มตัวอย่างที่ได้แต่ละตำบล ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีการตรวจสอบความเที่ยงตรงคุณภาพเครื่องมือโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องมือวิจัย 3 ท่าน

สรุปผลการวิจัย

ในครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อสรุปผลการวิจัย โดยสามารถนำเสนอได้ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษารูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อำเภอนองมะโมง จังหวัดชัยนาท มีการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้แผนพัฒนาจังหวัดมีระยะเวลาสี่ปีและการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

2. บทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอนองมะโมง จังหวัดชัยนาท พบได้ดังนี้

- 2.1 บทบาทในการประกอบอาชีพของสตรีในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น มีลักษณะบทบาทในการประกอบอาชีพ คือ เป็นเกษตรกร ทำสวน ปลูกพืชผักผลไม้ นอกจากนี้ยังมีอาชีพหัตถกรรมในตะล่ตำบล และผลิตภัณฑ์โอท็อป (OTOP)

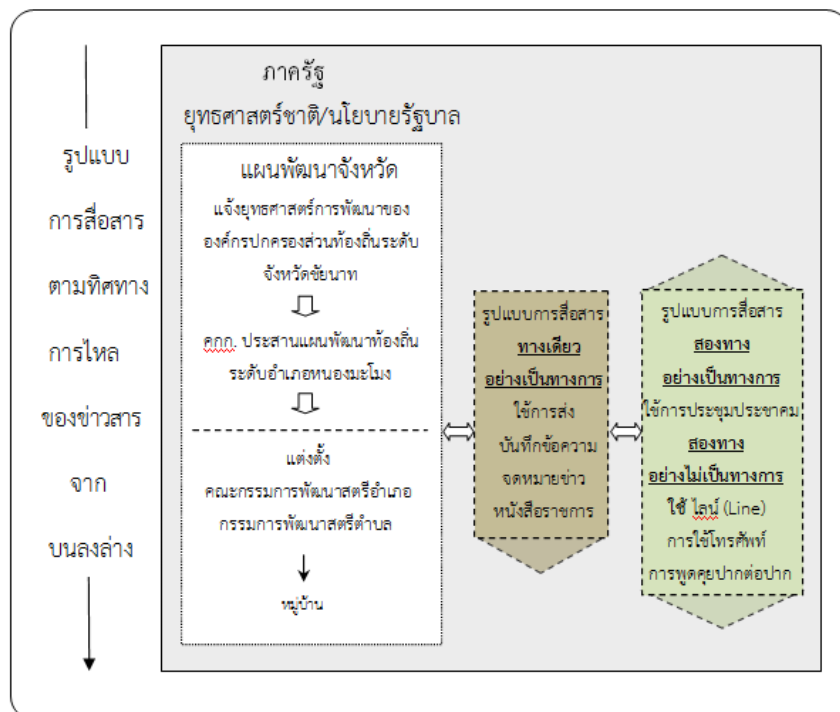
- 2.2 บทบาทของคณะกรรมการพัฒนาสตรี ในการมีส่วนร่วมการประชุม การได้มาของตำแหน่งต่าง ๆ โดยใช้วิธีการเสนอชื่อในที่ประชุมของชาวบ้านในอำเภอนองมะโมง มีบางส่วนที่ผู้ใหญ่บ้านเป็นคนกำหนดว่าจะให้ใครมีตำแหน่งใด และสตรีที่มีตำแหน่งบางท่านมีสถานภาพทางสังคมพิเศษในหมู่บ้านซึ่งมีรากฐานความสัมพันธ์ฉันท์เครือญาติ

- 2.3 บทบาทที่ขีดความสามารถในการพัฒนาเองของสตรีในการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น สตรีที่ได้รับการคัดเลือกทั้งคณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ และคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบล เป็นผู้มีความรู้ด้านการศึกษาของแต่ละคนมีตั้งแต่ระดับมัธยมปลายจนถึงระดับปริญญาตรี

2.4 บทบาทความพึงพอใจของสตรีในการมีส่วนร่วมพัฒนาท้องถิ่น มีความพึงพอใจที่ได้ทำประโยชน์ ทำงานให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง และสามารถทำหน้าที่ของตนด้วยความเต็มใจ รวมถึงความพึงพอใจในการยอมรับจากครอบครัวของตนเอง

3. รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

จากการสัมภาษณ์พบว่า มีรูปแบบการสื่อสารตามทิศทางการไหลของข่าวสาร มีลักษณะจากบนลงล่าง (top-down) โดยมี 1) การสื่อสารในทางเดียว (one-way communication) อย่างเป็นทางการ พบว่า “ไม่ประสบผลสำเร็จจากการสื่อสาร” ด้วยวิธีที่ใช้ คือ การส่งบันทึกข้อความ จดหมายข่าว หนังสือราชการ 2) การสื่อสารในลักษณะสองทาง (two-way communication) อย่างไม่เป็นทางการ พบว่า “ประสบผลสำเร็จจากการสื่อสารได้ดีกว่าการสื่อสารในทางเดียว” และวิธีการที่ใช้มากที่สุดคือ การประชุมประชาคม พบว่า เป็นการรวมกลุ่มแบบเป็นทางการซึ่งเป็นการรวมกลุ่มที่เกิดจากนโยบายของรัฐ โดยให้การสนับสนุน ให้สตรีได้สร้างกลุ่มที่เป็นทางการในการเข้าร่วมกันหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมและความต้องการของกลุ่มสตรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุมชน มีผลทำให้รูปแบบการสื่อสารการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่นประสบผลสำเร็จจากการสื่อสารได้ และยังพบว่าการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ประเภทไลน์ (Line) การใช้โทรศัพท์ การพูดคุยปากต่อปาก ผลทำให้รูปแบบการสื่อสารการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น “ประสบผลสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น”

ภาพที่ 1 รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนอง มะโมง จังหวัดชัยนาท

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 40-50 ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษามากที่สุด มีอาชีพเกษตรกรกรรมมากที่สุด มีสถานภาพสมรสมากที่สุด มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มากที่สุด มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบล มากกว่า 20 ปีขึ้นไปมากที่สุด และมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารประเภทการพูดคุย/สนทนามากที่สุด

2. การมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท พบว่า ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.02 จำแนกตามรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมการปฏิบัติการตามแผนการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.19 ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.11 ด้านการมีส่วนร่วมติดตามผลการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.05 ด้านการมีส่วนร่วมศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.03 ด้านการตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.75

3. การพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท พบว่า ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.61 จำแนกตามรายด้าน พบว่า ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ย 3.77 ด้านบริหาร โดยมีค่าเฉลี่ย 3.60 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ย 3.57 ด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 3.53 ด้านเศรษฐกิจ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.51

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ในอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบล ดังนี้

1. อายุของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี แตกต่างกัน ($F = 2.436$, $Sig. = 0.047$) จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ระดับการศึกษาของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี แตกต่างกัน ($F = 10.346$, $Sig. = 0.000$) จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. อาชีพของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี ไม่แตกต่างกัน ($F = 2.0362$, $Sig. = .053$) จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

4. สถานภาพของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี ต่างกัน ($F = .500$, $Sig. = .607$) จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

5. รายได้ของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี แตกต่างกัน ($F = 12.010$, $Sig. = 0.000$) จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี ต่างกัน ($F = 1.805$, $Sig. = .127$) จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

7. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นภายในพื้นที่ของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี แตกต่างกัน ($F = 7.299$, $Sig. = 0.000$) จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .597$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายได้ดังนี้

1. รูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท มีรูปแบบการสื่อสารตามทิศทางการไหลของข่าวสาร มีลักษณะจากบนลงล่าง (top-down) โดยมีวิธีการเลือกคณะกรรมการจากวิธีการเสนอชื่อในที่ประชุมของชาวบ้าน หรือผู้ใหญ่บ้านเป็นคนกำหนดว่าจะให้ใครมีตำแหน่งใด สตรีที่มีตำแหน่งบางท่านมีสถานภาพทางสังคมพิเศษในหมู่บ้าน เช่น เป็นภรรยาผู้ใหญ่บ้าน ลูกสาวผู้ใหญ่บ้าน หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมีรากฐานความสัมพันธ์อันดีเครือข่ายดี มีลักษณะรูปแบบการสื่อสารตามทิศทางการไหลของข่าวสาร มีลักษณะจากบนลงล่าง เป็นข้อค้นพบที่ว่า รูปแบบการสื่อสารเกิดจากรากฐานความสัมพันธ์ผูกมิตรหรือในเครือข่ายดี ซึ่งมีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ใกล้ชิดในการสื่อสารให้เกิดความไว้วางใจกันมากกว่าบุคคลภายนอกครอบครัว อันจะเป็นการสื่อสารที่มีทิศทางการไหลของข่าวสารจากบนลงล่างในลักษณะ พ่อ แม่ ลูก

นอกจากนี้ในส่วนบทบาทของการมีส่วนร่วม เป็นที่น่าสังเกตได้ว่า สตรีในท้องถิ่นอำเภอหนองมะโมง มีความตั้งใจ และสนใจที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ และสร้างประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อจะพัฒนาตนเองและเป็นการสร้างความมั่นใจในการกล้าพูดแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมได้ เพื่อสามารถนำกลับมาพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากเดิม ๆ สตรีจะไม่กล้าแสดงออกทางความคิดในที่สาธารณะหรือในที่ประชุม และจะเห็นว่าที่สาธารณะ หรือที่นอกบ้านเป็นที่แสดงออกของผู้ชายเท่านั้น ซึ่งปรากฏการณ์ของสตรีในยุคใหม่อย่างสตรีในท้องถิ่นอำเภอหนองมะโมง มีบทบาทการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นและสามารถได้รับการไว้วางใจและเป็นที่ยอมรับในการแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะหรือในที่ประชุม

ส่วนการสื่อสารสองทางอย่างเป็นทางการ วิธีการที่ใ้มากที่สุดคือ การประชุมประชาคม เนื่องจากเป็นการรวมกลุ่มแบบเป็นทางการซึ่งเป็นการรวมกลุ่มที่เกิดจากนโยบายของรัฐ โดยให้การสนับสนุน ให้สตรีได้สร้างกลุ่มที่เป็นทางการในการเข้าร่วมกันหาแนวทางในการดำเนินกิจกรรมและความต้องการของกลุ่มสตรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุมชน สิ่งที่น่าสนใจของการสื่อสารสองทางอย่างเป็นทางการ ทำให้ผู้ส่งสาร และผู้รับสารได้เข้าใจสาร และรับสารอย่างถูกต้องชัดเจน โดยเฉพาะการสื่อสารที่เกิดขึ้นแบบเผชิญกัน เช่นเดียวกับการประชุมประชาคม และสิ่งที่น่าสนใจการสื่อสารสองทางอย่างเป็นทางการ พบได้ว่าสตรีเป็นเพศที่สามารถสื่อสารโดยใช้วาจาแบบความประนีประนอม และในลักษณะถ้อยทีถ้อยอาศัยกันได้ดีกว่าเพศชาย ส่งผลให้รูปแบบการสื่อสารประสบผลสำเร็จได้ด้วยดี

และในส่วนของการสื่อสารสองทางอย่างไม่เป็นทางการ การที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ ประเภทไลน์ (Line) การใช้โทรศัพท์ การพูดคุยปากต่อปาก ที่น่าสังเกตความเป็นสตรี การสื่อสารด้วยวิธีการใช้สื่อสังคม

ออนไลน์ มีการส่งสติ๊กเกอร์ในรูปแบบไลน์ในการสื่อสาร เป็นการแสดงถึงการสื่อสารที่เป็นกันเอง เพื่อให้เกิดการคลายเครียดในระหว่างการสื่อสารได้ดีกว่าเพศชายเช่นกัน อันเป็นผลทำให้รูปแบบการสื่อสารการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่นประสบผลสำเร็จจากการสื่อสารได้

2. การมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้อสังเกตพบได้ว่าการมีส่วนร่วมของสตรีในท้องถิ่น ยังคงให้ความสำคัญทั้งงานภายในบ้านและงานภายนอกในระดับเท่า ๆ กัน การมีส่วนร่วมของสตรีจะต้องออกจากบ้านเพื่อมารวมกลุ่มกันของสตรี จึงอาจทำให้เป็นการต้องเสียสละเวลาการทำงานภายในบ้าน ที่เป็นบทบาทสำคัญในหน้าที่ของสตรี ดังนั้นจะเห็นว่าสตรีมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นได้ แต่ก็ยังไม่ทอดทิ้งงานภายในบ้านของสตรี และการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้ข้อสังเกตว่า สตรีมีความพร้อมในการพัฒนาทั้งตนเอง และความเป็นอยู่ของท้องถิ่นของตนเอง เหมือนกับการพัฒนาท้องถิ่นนี้เป็นงานที่ต้องดูแลและพัฒนาให้ติดังงานในบ้านเช่นกัน

3. เปรียบเทียบการพัฒนาท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ในอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท จำแนกตามอายุต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นแตกต่างกัน สิ่งที่น่าสนใจคือ สตรีวัยอาวุโส ที่มีอายุมากนั้นมักจะเป็นสตรีที่มีความเป็นแม่ จึงมีความรับผิดชอบในส่วนร่วมทางการเมืองและการพัฒนาท้องถิ่น ที่เสมือนความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นของความเป็นแม่ แต่เงื่อนไขนี้เป็นอุปสรรคของสตรีวัยอาวุโส ที่มีระดับการศึกษาของสตรีที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท แตกต่างกันไป เนื่องจากสตรีอาวุโสมักจะได้รับการศึกษาที่น้อยและไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องการเมือง จึงหันความสนใจและรับผิดชอบที่เกิดขึ้นภายในบ้านมากกว่า และในอาชีพของสตรีไม่แตกต่างกัน ในการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากอาชีพท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาทเป็นอาชีพของเกษตรกรกรรม ดังนั้นอาชีพของสตรีอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาทจึงไม่มีความแตกต่างกันในการพัฒนาท้องถิ่น ในขณะที่สถานภาพของสตรี ไม่แตกต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท ไม่ต่างกัน ทั้งสตรีที่มีสถานภาพโสด หรือไม่โสด ต่างมีความสนใจและความคิดเห็นความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นในทางเดียวกัน ส่วนรายได้ของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี แตกต่างกันไป เป็นปัจจัยที่สำคัญอันเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรีในทางด้านเศรษฐกิจ การทำงานภาคการเมืองจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายสูง หากสตรีไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอ โอกาสที่สตรีจะมีส่วนร่วมทางการเมืองก็ย่อมมีน้อยตามไปด้วย และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลของสตรี ที่ไม่แตกต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท ไม่ต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากที่อาศัยอยู่เป็นถิ่นฐานที่สตรีอยู่ร่วมกันกับครอบครัว หรือบรรพบุรุษ จึงไม่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นภายในพื้นที่ของสตรี ที่ต่างกัน มีการพัฒนาท้องถิ่นของสตรี อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท แตกต่างกันไป เป็นข้อสังเกตเห็นได้ว่าปัจจัยระดับการเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับข่าวสารทางการเมืองต่างกันส่งผลต่อการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเช่นกัน

4. ความสัมพันธ์การมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เป็นสิ่งที่น่าสนใจเนื่องจากความสัมพันธ์ทั้งการมีส่วนร่วม และการพัฒนาท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ควบคู่กันไป ในขณะที่สตรีก็ยังคงมีความสนใจและความรับผิดชอบในฐานะที่ตนมีความเป็นสตรีในหน้าที่เกิดขึ้นภายในบ้าน ยังคงต้องดำรงอยู่และไม่สามารถทอดทิ้งงานบ้านได้ จึงต้องแบ่งความสัมพันธ์นี้ในลักษณะเพียงปานกลางหรือครึ่ง ๆ ของงานบ้าน

ส่วนในทุกด้านของการมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าความสัมพันธ์ ที่มีค่าน้อยที่สุด กับ การพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ข้อสังเกตได้ว่า การมีส่วนร่วมของสตรีในการพัฒนาท้องถิ่นมีความสัมพันธ์น้อยในด้านสังคมและคุณภาพชีวิต พบว่า สตรีในท้องถิ่น อำเภอหนองมะโมงมีความเป็นอยู่ และมีถิ่นฐานกำเนิดในอำเภอหนองมะโมงมาแต่เดิม การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นกำเนิดของสตรี จึงมีความเป็นไปมาตั้งแต่กำเนิดอยู่บนถิ่นฐานนี้อยู่แล้ว ดังนั้นความใส่ใจด้านสังคมและคุณภาพชีวิต จึงไม่ได้ให้ความสำคัญมากนัก แต่กลับไปมุ่งเป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นด้านอื่นมากกว่า

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้วยรูปแบบการสื่อสารข้อมูลข่าวสารที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด จากบนลงล่าง คณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ และกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ทั้งที่เป็นการสื่อสารในลักษณะทางเดียวและสองทางอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ จะเป็นการสื่อสารในการทำงาน ให้ร่วมกิจกรรมหรืออื่น ๆ ที่ทางส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดส่งมายังอำเภอ และตำบล ซึ่งบางครั้งมีลักษณะการสื่อสารนั้นกระชั้นชิด หรือในวันเวลาอันใกล้กัน จะทำให้ผู้รับสาย คณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอ และกรรมการพัฒนาสตรีตำบล ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ทันเวลา ทำให้การสื่อสารนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัด ควรให้ความสำคัญกับการสื่อสารในทุก ๆ ครั้ง

2. จากผลการศึกษาได้พบข้อสังเกตในทุกด้านของการมีส่วนร่วมสตรีในการพัฒนาท้องถิ่น มีค่าความสัมพันธ์ที่มีค่าน้อยที่สุด กับการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมและคุณภาพชีวิต แสดงให้เห็นว่าสตรีในอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท ขาดความเข้าใจต่อการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมและคุณภาพชีวิต ในทางสุขภาวะ ความมั่นคงในชีวิต ด้านการศึกษา การแพทย์และสาธารณสุข

ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับจังหวัดในระดับบนและส่วนราชการที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่นด้านสังคมและคุณภาพชีวิต การส่งเสริมและจัดการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพของสตรี การลดความรุนแรง และการพิทักษ์สิทธิของเด็กหญิงและสตรีที่ถูกคุกคามทุกรูปแบบทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคม เพื่อให้สตรีได้มีส่วนร่วมในพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งเป็นการศึกษาในพื้นที่ อำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาในเรื่องเดียวกันในพื้นที่อื่น หรือจังหวัดอื่น เพื่อเปรียบเทียบและทราบถึงบทบาทของสตรีในรูปแบบการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เมื่อเกิดความแตกต่างจะได้นำผลมาพัฒนา และรู้ถึงข้อดี

ข้อเสีย และสามารถนำผลวิจัยที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาส่งเสริมให้คุณในด้านรูปแบบการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของสตรีได้ รวมทั้งนำมาสร้างโมเดลต้นแบบของรูปแบบการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีต่อการพัฒนาท้องถิ่น

2. ผลการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและกระตุ้นให้สตรีเห็นถึงความสำคัญของรูปแบบการสื่อสารเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

วิทยากร บุญเรืองและมูทิตา. (2553). *ผู้หญิง: การทำงาน การเมือง สังคมและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์วัฒนธรรมแรงงาน.

สำนักพัฒนาระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทน สำนักงาน ก.พ. (2559). *กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 2558*. สำนักพัฒนาระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทน. สำนักงาน ก.พ.: บริษัท 21 เซ็นจูรี่ จำกัด.

สุลีมาศ คำมุงและคณะ. (2557). *ความสัมพันธ์ผลของผู้นำสตรีทางการบริหารที่ดำรงตำแหน่งปลัด องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย (ดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์)*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Inter-Parliamentary Council. (2013). *Plan of Action to Correct Present Imbalances in the Participation of Men and Women in Political Life, Inter-Parliamentary Union*. Retrieved Dec 21, 2017, from <http://www.ipu.org/wmn-e/planactn.htm>.